



Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 19. juli 2023
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2021/0145(NLE)

8280/3/23
REV 3 ADD 1

LIMITE

ACP 25
COAFR 133
COLAC 36
COASI 76
WTO 49
RELEX 452

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Komm. dok. nr.:	9752/21 + ADD 1-2
Vedr.:	Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet (OACSS) på den anden side – Erklæringer

ERKLÆRINGER TIL OPTAGELSE I COREPERS OG RÅDETS PROTOKOL

Erklæring fra Kommissionen

1. Kommissionen noterer sig, at Rådet agter at vedtage en afgørelse om ændring af Kommissionens forslag om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet (OACSS) på den anden side (COM(2021) 312 final) med henblik på at ændre partnerskabsaftalens karakter fra en ren EU-aftale til en blandet aftale.

2. Kommissionen anerkender det politiske behov for, at partnerskabsaftalen undertegnes så hurtigt som muligt.
3. Kommissionen fastholder imidlertid sin juridiske vurdering af partnerskabsaftalens karakter som en ren EU-aftale, hvilket der ikke er fremført retlige argumenter imod.
4. Kommissionen accepterer derfor ikke, at de bestemmelser i aftalen, der er opført i den nye artikel 4, er udelukket fra midlertidig anvendelse, fordi de angiveligt ikke henhører under Unionens kompetence. Mere grundlæggende mener Kommissionen ikke, at Rådet har beføjelse til indholdsmæssigt at ændre teksten til en aftale, der er knyttet som bilag til et forslag til vedtagelse af en afgørelse om undertegnelse af aftalen. Forhandleren har enekompetence til at forhandle aftaleteksten og foreslå Rådet, at den undertegnes.
5. Kommissionen forbeholder sig ret til om nødvendigt at gøre brug af alle de retsmidler, som den råder over, for at sikre, at traktaternes bestemmelser overholdes.

Erklæring fra Ungarn

vedrørende partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet på den anden side

Vedtagelsen af handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) og Beijinghandlingsprogrammet fra den 4. verdenskvindekonference var udtryk for en bemærkelsesværdig konsensus. De satte udøvelsen af menneskerettigheder i centrum for udviklingen, og der er siden vedtagelsen heraf opnået vigtige forbedringer inden for sundhed, ligestilling mellem mænd og kvinder og uddannelse. Disse områder er kernen i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som indeholder de grundlæggende principper universel respekt for menneskerettigheder og menneskelig værdighed, retsstat, retfærdighed, ligestilling og ikkeforskelsbehandling.

Ungarn står fast på sine menneskerettighedstilsagn, herunder beskyttelse og fremme af kvinders rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder, i overensstemmelse med Ungarns grundlov, Den Europæiske Unions primære ret, principper og værdier samt forpligtelser og principper i henhold til folkeretten. Derudover er ligestilling mellem kvinder og mænd nedfældet som en grundlæggende værdi i Den Europæiske Unions traktater, navnlig i artikel 2 i TEU og artikel 8 i TEUF. Ungarn fortolker i overensstemmelse med disse og sin nationale lovgivning begrebet "køn" (gender) som køn (sex) og begrebet "ligestilling mellem kønnene" som "ligestilling mellem kvinder og mænd".

Ungarn er dybt engageret i gennemførelsen af ICPD-handlingsprogrammet og Beijinghandlingsprogrammet samt 2030-dagsordenen og dens verdensmål for bæredygtig udvikling, der også tjener som grundlæggende referencer inden for seksuel og reproduktiv sundhed og reproduktive rettigheder. Ungarn bemærker, at udtrykket "seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder" (SRSR) og relaterede spørgsmål, såsom "omfattende oplysninger om og uddannelse i seksuel og reproduktiv sundhed", mangler en konsensusbaseret juridisk definition på internationalt niveau, herunder inden for Den Europæiske Union. Emnet vedrører desuden juridiske definitioner, der henhører under medlemsstaternes enekompetence. Disse spørgsmål er derfor fortolket og fremmet af Ungarn i forbindelse med 2030-dagsordenen, ICPD-handlingsprogrammet og Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet og i overensstemmelse med Ungarns nationale lovgivning. Ungarn bemærker i denne forbindelse, at UNESCO's internationale tekniske vejledning om seksualundervisning som omhandlet i aftalen ikke er blevet vedtaget eller godkendt af EU eller alle dets medlemsstater og derfor ikke på nogen måde kan betragtes som en del af gældende EU-ret. Ungarn tilslutter sig undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen ud fra den forståelse, at blot fordi der i aftalen henvises til UNESCO's internationale tekniske vejledning, ændrer det ikke den retlige situation i denne henseende, det skaber ikke præcedens med hensyn til fremtidige henvisninger i andre internationale aftaler eller EU-dokumenter, og det gør ikke på nogen måde den tekniske vejledning bindende for parterne. Ungarn mener derudover også generelt, at der ikke kan skabes retlig præcedens som følge af vedtagelsen af dette dokument vedrørende fortolkningen af SRSR.

Eftersom ulovlige migrationsstrømme er tæt forbundet med forskellige former for organiseret kriminalitet, som udgør en trussel mod alle lande og kræver en samlet tilgang til håndtering af migrationsstrømme, fastholder Ungarn, at henvisningerne i aftalen til migrationsstyring skal forstås som en begrænsning af blandede migrationsstrømme inden for rammerne af artikel 79, stk. 1, i TEUF, dvs. kun under fuld overholdelse af det heri fastsatte mål om forebyggelse og øget bekæmpelse af ulovlig indvandring, samt medlemsstaternes ret som fastsat i artikel 79, stk. 5, i TEUF, i henhold til hvilket medlemsstaternes ret til at fastlægge antallet af tredjelandstatsborgere, der kan indrejse fra tredjelande, ikke berøres. Dette berører ikke Ungarns generelle politik, der sigter mod at dæmme op for ulovlig migration frem for at styre fænomenet.

For så vidt angår henvisningerne i aftalen til sikker, velordnet og regulær migration og den globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration bemærker Ungarn, at den globale aftale om migration ikke er blevet vedtaget eller godkendt af EU eller alle dets medlemsstater og derfor ikke på nogen måde kan betragtes som en del af gældende EU-ret. Ungarn tilslutter sig undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen ud fra den forståelse, at ovenstående henvisninger i aftalen ikke ændrer den retlige situation i denne henseende, ikke skaber præcedens med hensyn til fremtidige henvisninger i andre internationale aftaler eller EU-dokumenter og ikke på nogen måde gør den globale aftale om migration bindende for parterne.

Erklæring fra Irland

Irland minder om, at hvis parterne inden for rammerne af denne aftale beslutter at indgå specifikke aftaler på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som skal indgås af EU i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vil bestemmelserne i sådanne fremtidige specifikke aftaler ikke være bindende for Irland, medmindre EU samtidig med Irland for så vidt angår landets tidligere bilaterale forbindelser meddeler Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet, at Irland er blevet bundet af sådanne fremtidige specifikke aftaler som en del af EU i overensstemmelse med protokol nr. 21 om Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

På samme måde vil eventuelle senere EU-interne foranstaltninger, som måtte blive vedtaget i henhold til førnævnte afsnit med henblik på at gennemføre denne aftale, ikke være bindende for Irland, medmindre landet har meddelt, at det ønsker at deltage i eller acceptere de pågældende foranstaltninger i overensstemmelse med protokol nr. 21.